

గాంధీగారి
రాజ్యంలా
గాంధారి
గొడుగులు

వచ్చే యరివై నాలుగంటల వరకూ వాతావరణం పొడిగానే వుంటుందిని రేడియోవారు హామీ యిచ్చిన కారణంగా, అదరగొట్టోంది పొద్దుణ్ణిచీ వర్షం

సినిమా సీతాదేవి కన్నీటిలా— అడ్డూ అవూ లేకుండా కురుస్తోంది వర్షం పెదనాయుడిగారి మేడని, రెడ్డెమ్మగారి దానానీ, తెట్టిగారి పెంకుటింటినీ ఏమీ చెయ్యిలేక ఉడుకుమోతు తనంగా కురుస్తోంది వర్షం

లక్ష్మీనారాయణ రైసు మిల్లు సాయి బాబా సినిమాహాలు రేకుల మీద స్వర్ణ స్వరాలు పలికిస్తూ సరదాగా కురుస్తోంది వర్షం

నాగుల చెఱువులోనూ, రాజుల దిగుడు బావిలోనూ, వూనల కాలవలోనూ మృదంగం వాయిస్తూ—హుషారుగా కురుస్తోంది వర్షం

మల్లికార్జునుడి గుడిమీది త్రిశూలాన్ని కాథలిక్ చర్చిమీద యివనీ—మసీదు గోడల్లో పావురాళ్ళనీ పలకరిస్తూ ప్రేమగా కురుస్తోంది వర్షం

జంకన్నా గాంధీ గారినీ క్యారీ మెట్టుమీద ముప్పివోళ్ళనీ, పెద్ద వీధి గజ్జి కుక్కినీ నిఘ్నురుతూ, అసహాయంగా, జాలిగా కురుస్తోంది వర్షం

“యెదవ్వన, వైద్రగొట్టోన, దీనమ్మా—ఊరికే సంపేస్తన్నాది” అంటూ వర్షాన్ని తిట్టుకున్నాడు పెద్దోడు తొమ్మిదేళ్ళ పసివెదవ—గుడిసె మీద గోసె గుడ్డని నవరిస్తూ అసలు దాన్ని గుడిసె అనటానికి వీళ్లేదు ఓ పక్క ఎప్పుడో ఉప్పు సత్యా గ్రహ కాలం—నాడు కట్టబోయిన పుగాకు బేరన్ తాలూకు గోడ, నాలుగడుగుల యెత్తు, ఐదడుగుల వెదల్పున్నది దానిమించి ఏటవాలూగా దించిన రెండు వెదురు కర్రలు, తుప్పు పట్టిన ఓ యినప కమ్మీ, వాటిని చుట్టుకుంటూ కొన్ని తడవలూ, గడ్డి

మొకులూ, కిత్తనార తాళ్ళు రోగిష్టివాడి నులకమంచంలా వుంటాయి వాటిమీదుగా జేనర్ల తాలూకు ఆయర్ పెయింటింగు గుడ్డ ముక్కలూ, ఆ జేనర్ మీద చెరిగిపోయిన 'మనదేశం' అనే అక్షరాలూ, ఆ గుడ్డని అదుపులో పెట్టడానికి బట్టతలలా నున్నగా వున్న పైర్ ఫ్రోస్ వారి రెండు బస్సు చైర్లూ, ఓ సైకిల్ చైర్లూ ఏక్సిడెంట్ లో ఊచ లాడిపోయి పూర్వకాలం గుండ్రంగా వుండేదాన్నిస్కా ఆవి చెప్పే నలుచదురం సైకిల్ చక్రం వున్నాయి

ఆ ప్రదేశంలో యిలాటివే సుమారు ముప్పై, నలభై నివాసస్థలాలున్నాయ్ వాటికి అలంకరంగా ఇరవైనాలుగంటలూ జుయ్యిమనే దోమలూ, ఈగలూ, రక రకాల పురుగులూ ఎక్కడ పుట్టిందో, ఎక్కడకు ప్రవహిస్తోందో తెలియని మురికి కాలువ వున్నాయి

రాత్రి పగలూ ఆ మురుక్కాలువ నుంచి వచ్చే దుర్వాసన ముక్కుత్పై కాదు, గుండెల్ని కూడా బ్రదలు కొడుతుంది

అలా బ్రదలైపోయిన గుండెలున్న వాళ్ళే ఆక్కడ బ్రతుకుతున్నారు అడు క్కుంటూ బ్రతుకుతున్నారు, ముష్టి బ్రతుకుతో చస్తున్నారు

“సె, ఎదవ ముట్టి బతుకు సచ్చినా పీడపోను” అని తన్ను తాను తిట్టుకుంటూ ‘స్వర్గసీమ’ వాల్ పోష్టరున్న సింహద్వారం తడికి వాత్తిగించి లోపలి కెళ్ళాడు— పెద్దోడు’

జుట్టునొక్కి నీళ్ళు పిండుకున్నాడు పెద్దోడు

“వోలే, అమ్మా, గుడిడి కెళ్ళొత్తానే—పొద్దిట్నించి సంబోడు ఆకలని ఏడ్చి, ఏడ్చి పుల్లి మామ్ము గుడిసెలో తొంగున్నాడు అలా ఎల్లాత్తా ఏ దరమతల్లయినా ఇంత గెంజెయ్యకపోడు” అన్నాడు

నూళ్ళూరుపేట రైలు ఏక్సిడెంట్ మిగిల్చిన ఒంటిసేత్తో నూలుపోగులకన్నా కన్నాలే ఎక్కువున్న రంగు తెలియని తన వీరె చెంగుతో పెద్దోడి తల తుడుస్తూ మశూచికం మిగిల్చిన ఒంటికంట నీరెట్టింది ఆ మాతృమూర్తి

“సిన్న యెదవ్వి, ఈ వాయిసులో మాయదారి బగమంతుడు నీకెన్ని ఆలో సెన్లు ఇచ్చిండు” అంటూ దగ్గుతూ దగ్గులో నెత్తుటి జీర లొలికిస్తూ—

“వాలే, నువ్వేడకే, నువ్వేడితే దగ్గొత్తాది దగ్గొత్తే నెత్తురోత్తాది అసలే జొరంగా వున్నావా; యెచ్చగా తొంగో నీకు టీసీల్లు, కూడు—అట్టుకొత్తా సీటికలో లగెత్తి, సీటికలో వచ్చేత్తా యిమానంలాగ” అని సొట్టలు పడిపోయిన రెండు అమూల్ డబ్బాలు, చిరిగిపోయిన ఓ గోన్ని గుడ్డా తీసుకుని బయటికి పరుగెత్తాడు

ఆ తల్లి ఏదో అనబోయి, దగ్గు తెరరాగా నీరసంగా ఓ మూల కూలిపోయింది భూమాత గుండెల మీద నిల్చిన ఎర్రటి కంకర నీళ్ళు—ఆ నల్లటి మురికి నీళ్ళతో కలిసిపోయి విచిత్రమైన రంగులో, పర్షపు చినుకులకి వలయాలేర్పడుతూ,

నేను ఆమెను కాను !

ఇది కొత్త తెలుగు సినిమా పేరు కాదు 'విజయభాను' పేరుగల ఓ తమిళ నటి మరణం తన మరణంగా ప్రచారమై నందుకు ప్రకృత కన్పించే తెలుగు నటి విజయభాను ప్రకటన ఇది ఈ తార షేమంగా ఉంది తన నటజీవితం కొన సాగిస్తూ నేవుంది

సక్రియ లిప్టిక్ పెయింటింగుల్లా వున్నాయి అర్థం కాకుండా

బదుగురు భర్తల భార్య, ద్రోపది చీకటి కోరికలా మేఘాలు బరువుగా మత్తుగా వున్నాయి

తన తప్పుడు ఎక్స్‌పెరిమెంట్ కరుడి పుట్టుక్కి కారణం కాగా హైవోల్టేజిలో షాక్ తిన్న కుంతిదేవిలా (ఈ ఎక్స్‌ప్రెషన్ నాది కాదు ఎక్కడో, ఎప్పుడో చదివాను ఆ రచయితకి కృతజ్ఞుణ్ణి)

అక్కడక్కడ ఆ ముష్టివాళ్ళ గుడిసెల్లోంచి, మూడురాళ్ళ పొయ్యిల్లోంచి, పొగ భయంభయంగా లేస్తోంది

వరం కురుస్తూనే వుంది

చేతకానివాడూ చేత కానీ లేనివాడూ చేసిన విఘ్నేశ్వరుడి మట్టిబొమ్మలావున్న తమ్ముడు చండివాణ్ణెత్తుకొని, వాడి తలమీద గోనె కప్పి, చినుకూ చినుకూ మధ్య నుంచి దూసుకుపోతున్నాడు పెద్దోడు, గుడివీధికి గుడిలో దేవుడే జనానికి తిండి పెడ తాడని ఓ రోజు హరి కథలో విన్న నమ్మకంతో—

“తల్లె—అకలమ్మా, కొంచం గెంజొయ్యి తల్లీ” అనరవాడు ఓ ఇంటి ముందు నుంచుని

ఆకలి అనేమాట వినంగానే చంటాడికి ఆకలి అనే అనుభవం జ్ఞాపకం వచ్చి, యిలకోడిలా ఖయ్యిన ఆకలి, ఆకలి అని ఏడవడం లంకించుకున్నాడు వాడికి అసలు సంగీత జ్ఞానం లేదు అపశృతిలో వాడి ఏడుపు అంత మనోహరంగా లేదు

అదే అభిప్రాయం ఆ ఇంటి యజమానికి కలిగింది

అదివారం కనక నెలాఖరూ కనక అరవూట భోజనం చేసి, అయిదు పైసలు

ఊరే కనక తాంబూలం వేసుకొని, పడక్కుర్చీలో కూర్చొని, ఇంట్లో కూడా అఫిసు ఎక్కపుంట్లు చూసుకుంటున్న ఆయనగారికి, చంటాడి అపశృతి ఏడుపుతో ఆరు సార్లు కూడినా తప్పుగా వచ్చిన సంఖ్య, ఏదోసారి కూడా వచ్చింది దాంతో ఆయనకి సహజంగా చిర్రెక్కి “ఆ వెధవ నొర్నొక్కెయ్ ముందు, తర్వాత నువ్ తక్షణం వెళ్ళిపో, చెయ్యి వూరుకోలేదు” అన్నాడు ఏదోసారి తప్పుగా వచ్చిన సంఖ్యని, ఎనిమిదోసారి రిపేరు చెయ్యడానికి పైచీ చేస్తూ—

ఎంత నోరు నొక్కినా, చంటాడి ఏడుపు తగ్గలేదు సౌండ్ అంతకంటే తగ్గలేదు కనుక ఇంటాయనకి సరైన కూడిక చొరకనూ లేదు, కనుక ఆయన భార్య కాస్త అన్నం తెచ్చి వెయ్యబోతుంటే కాట్ల కుక్కలా ఆవిడమీదపడి అరిచాడు

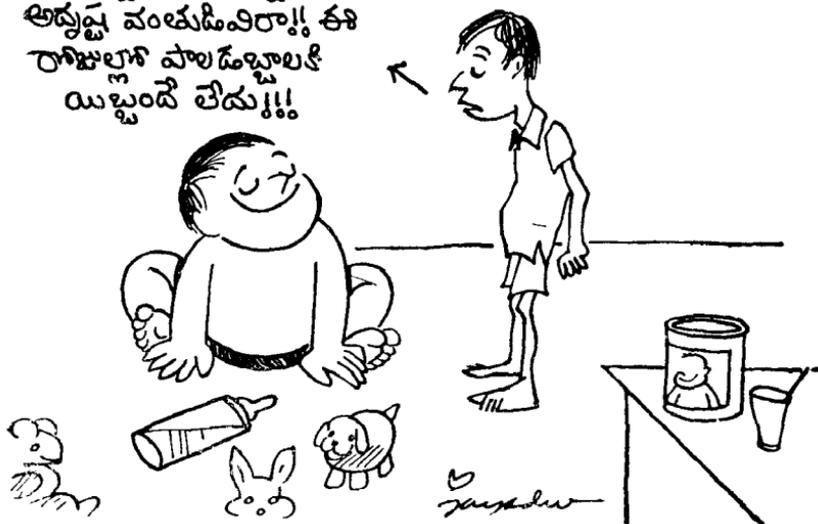
“పెద్ద ధర్మాత్మురాలిది బయల్దేరావ్ ఇదేం ఇండియా అనుకున్నావా? అమెరికా అనుకున్నావా? నేనేం నీ మొగుణ్ణుకున్నావా? ఎమ్మెల్యేగారి బావమరది ననుకున్నావా? గెటోల్ టు వంటిల్లు” అని మళ్ళీ పడక్కుర్చీలో పడిపోయాడు
చంటివెధవ ఆకలి ఆకలి అంటూనే వున్నాడు పెద్దోడు “తల్లి—అమ్మా” అంటూ మరో ఇంటిక్కడిలాడు

“తల్లి! ఆకలే తన్నాది కుంవెం గెంజీకూడు ఎట్టమ్మా!”
“తల్లి—ఏదో లోనున్నట్టున్నది గెట్టిగా అరిసినా పలకలేదు”

“ఓరీ సందోడా! ఏడకురా, తల్లి—గెంజోత్తాది ఏడకు ఆరి యెధవని, ఏడకంటే— ఏడకురా బాబూ!— ఏడితే ఆకలెక్కువై పోద్దట— అసలు ఏప్పిలు కాయల్నిన్నా— రసగుల్లాలంట అయితిన్నా ఆకలి తీరుదంట— అలాగని బిప్పు స్టేండులో అడుక్కునే కుంచెంకచేకు పెప్పేడు ఆదోసారి సగం కుల్లిపోయిన ఆపిల్ కాయ తిన్నాట్ట మనకా సాస్సు ఎప్పుడొస్తాదో—ఆకలే అంటే అమ్మొప్పుడూ ఆపిలుకాయ తెట్టనేడు ‘కాసేపాగు యెధవకానా! కూడుతిండువు గానీ,’ అనేది కాని యెప్పుడూ కూడెట్టేది కాదు కళ్ళమ్మట నీల్లెట్టుకునేది ఏడకేలమ్మా! మల్లెప్పుడూ ఆకలని ఏడను అంటే, ఎదవ జలమ బగమంతుడా! అని ఎక్కెక్కి మరీ ఏడిసేది కానీ సంబెదవకి ఏటి తెల్లె— మూగెదవ— అమ్మా! అమ్మా! అంటాడు నోచేపు యేలు సూయించి యియ్యి, యియ్యి, అంటాడు అమ్మేటిస్తది??

— — — “గుడిసేచెదవ, ఇద్దరు వొణ్ణిరాల్లాటి బిడ్డల్ని కని నన్నాగేసి, ముండతో పట్నం తుర్రుమన్నాడు ముండల్నేట్టి యాపారంసేసి సీశేమా తీస్తున్నాడంట నానేటి సెయ్యను కూలో నాలో సేసుకుందామనుకున్నా మాయదారి బగవంతుడు వోకన్ను, కాలా, సెయ్యి నాగేసుకున్నాడు” అని ఏడస్తాది అమ్మగనక అలా

మనిషురిలా నువ్వే చాలా
అప్పుడై వంచుకుంటా!! ఈ
రాజులూ పాలకులూ
యిట్టండే లేదు!!!

యేడి సే, అదేదోలా అయిపోయి నాకూడా ఏడుపొచ్చిస్తాది ఎప్పుడేనా—ఏ దరమ
వల్లనా వో గుప్పిడు గింజలి సే ఇంటికి లగెత్తుకు తెచ్చేస్తానా— అమ్మ పాపం ఒంటి
కలిడ్చుకుంటూ పొయ్యికాడకొస్తదా—నాకు బలే జాలే స్తది వొంటిసేత్తో గెంజి కలే
వెట్టుద్ది అప్పుడు నాకు ఏడుపొచ్చేస్తది వాలే! నువు తొంగోయే నాను గంజి
కాస్తానంటే, 'నా రాజు-నా బాబు నానంటే నీకెంత యిది, అని మద్దెట్టుకుంటదా—
అబ్బ నిజంగా అమ్మ, అప్పుడు ఎంత అందంగా వుంటదంటే—నా సామిరంగా, నే
సెప్పలేను గెంజికాసి మూకుట్లో పోసి, పూది సల్లారవెట్టేలోగానే నంటోడు “ఇయ్యి,
ఇయ్యి” అని గోల సేసేస్తాడు ఆడు సన్నగా, పుల్లలాగుంటాడా—అలాగని మరి
గొంతుకో రాచ్చసి గొంతుక— ఘంటసారోడి స్టోన్లవుంటది ఏడిసి, గోలసేసి
గెంజిలో మూడొంతులు ఆడే తాగేస్తాడు మిగిలించంతా అమ్మ నా మూకుట్లో పోస్తది
నా కింతోదే—నువ్ కొంచం తాగే అంటానా—నా కాకరేదంటది—వుత్తిదే—నేన్నమ్మ
తానా—అసలు మొన్నన్నించి అమ్మ పచ్చి మంచినీళ్లనా తాగనేడు

“వాలే లమ్మా—నా నిప్పుడే అదెవరో పెళ్ళోరి లోగిలట ఆడు కూడెట్టిండ్రే-
పప్పుడ్డం—ఇంత బూర్లు, అనేలోగానే నంటోడు, ఇయ్యి, ఇయ్యి అంటాడు—
ఏదవకీ బుర్రనేడు నాను నిజంగా తిన్నానేటి! వుత్తిదే, వెళ్ళి లేదు, బూరుల్లేవు—
అలాగంటేగాని, అమ్మ గంజ తాగదేమరి!—అనిలాగ సెప్పి ఇల్లిలా సెప్పి, పిజ్జామా
పాటలు పాడి, నవ్వించి, అమ్మచేత ఓ గుక్క గెంజి తాగిపిస్తానా—మళ్ళీ సంతుదవ
ఇయ్యి ఇయ్యి అంటాడు అసలీడు మంగళగిరి పానకాల సోమంట ఏ పోలీసోదో

సేపం యెడితే మా కొంపలో వుట్టేదంట ఇల్లాగని కనకమహల్ కాడ అడుక్కుంటూ
 టాది పుల్లమామ్మ, అది సెప్పింది అది నిజమే అయ్యుండాలి — ఎందుకంటే అది
 అప్పుడప్పుడు నేల క్లాసులో దొంగతనంగా — డూరింగ్ టూక్ సుల్లో బత్తి సినిమాలు
 సూత్తాది నాక్కూడా యాడు బగవంతుడేనని సాలా నమ్మకం ఎందుకనంటే

వోరోజు గుడి యాదికి అడుక్కోదాని కెల్లెం అక్కడో పెద్దిల్లుంది
 గేటు తీసి లోన కెడితే వో పెద్దకుక్క భోయ్ మంది లగెత్తుకు బయటికొచ్చేం—ఆ
 ఇంట్లో వాళ్ళ పిల్లలు కుక్కకి బినకట్లు ఇసుద్దున్నారు బచ్చాలాబలో బెత్తు ఇసిర్పట్టు-
 ఆ కుక్కముండ వోక్కో బిస్కట్లు ఎగిరి లటుక్కున అంచుకుంటున్నాది సంచెదవ
 ఆ బినకట్లు సూయించి 'ఇయ్యి ఇయ్యి' అని ఒకటే గోల—నానేటి సెయ్యసు

"బాబూ! సంబోడు ఏడుస్తుండు ఓ బినకట్టియ్యి బాబూ!" అని గట్టిగా
 అసినా—'బినకట్టా! నీ బాబుగాడి సొమ్మేం ఇక్కడ దాచబెట్టనేడు, లేదు, యెల్లెల్లు
 అన్నాడో గుంటనాయలు మా బాబు ఏదన్నా దానదెడితే—ఎందుకు అడుక్కుంటాం,
 నాకు నిజంగా కోపవచ్చినాది సంబోణ్ణి గేటుకాడే దింపి-లోనకి లగెత్తి, ఆ గుంట
 నాయలు చేతిలో బిస్కట్లు లాక్కున్నా—ఆ పిరికి యెదవ, 'బాబోయ్, ఈడు సంపే
 సేడు, అని, ఓటే గోల, నిజానికి నానేటి సెయ్యనేడు ఆ పిల్లనాయళ్ళ బాబు కావోసు
 లోపల్నించే వొచ్చి నా గూబ మీద ఓటిచ్చాడు ఆ దెబ్బకి నా పేజం గింగిరా త్తిరిగి
 పోయి, "ఓర్పంజికొడుకో, గుడిసేదోడో, నీ నేతులిరిగిపోనా" అని తిట్లు లంకించు
 కున్నా ఆ నంజికొడుకు నన్ను, "దొంగ నంజికొడకా!" అని తిట్టి, నెట్టిగట్టి, సింత
 బరికుచ్చికుని సెళ్ళు సెళ్ళు మని కొట్టడం మొదలెట్టెడు రిచ్చారావుడి దగర నేర్చు
 కున్న బూతులన్నీ వొక్కటేనా వొదలకుండా తిట్టినా— నే తిట్టకొద్దీ, ఆ కుక్కల
 కొడుకు రెచ్చిపోయి, నన్ను సికగ్గొట్టేసేడు ఈ లోపున సంచెదవ ఎలా పాక్కుంటూ
 వాచ్చేడో, ఆ దైద్రం నంజికొడుకు దగ్గరికొచ్చి కాట్లకుక్కలా కసిక్కిన, అడి

సీలమండ నోటితో లంకించుకున్నాడు సంబోడిది
 రాచ్చసపట్టు — మొనరిపట్టు—ఆతు నన్ను కొట్టడం
 ఒగ్గేసి 'సీయమ్మా!' అని కాలిదిలించేడు సంబోడు
 అల్లంతదూర వెళ్లి సిమ్మెంటు కుండిమీదపడి గుక్క
 తిరక్క గిలగిల్లాడి పోయేడు—పీకతెగిన కోడిలా
 అల్లలాడిపోయాడు—ఆ దెబ్బకి ఆడు సచ్చిపోయా
 డేమో అనుకున్నాను ఈ లోపున ఆడి పెళ్ళాం
 కావోసు—వచ్చి—'అయ్యయ్యో! సంపేసినారు' అని నన్ను కట్టుడిపిచ్చి అన్ని తీసు
 కుపో అంది—ఓ రెండు బిస్కట్లు ఇచ్చింది మా తల్లి—సంబోణ్ణి తీడునా- కిందతా
 రగతం తల బొక్కడిపోనాది ఆడు కొయ్యబారిపోయాడు భయమేసి నోబ్లోను,
 సెవుల్లోనూ వూదేను అప్పుడేడ్డం లంకించుకున్నాడు నిజంగా ఆడు బగమంతుడు

పాలకొల్లులో తనను జరిగిన మరువలేని సన్మానానికి 'అలోవలోవలో' అంటూ ప్రేక్షకుల్ని పలకరించి కృతజ్ఞతలు చెప్పకొంటున్న గంభీరస్వర రావుగోపాలరావు (అన్నట్టు ముత్యాల ముగ్గులో కంట్రాక్టర్ మాటల్ని గ్రామఫోన్ రికార్డ్ పై కెక్కించారు ఆ రికార్డు గ్రామఫోన్ రికార్డు అమ్మకపు రికార్డును బద్దలు కొట్టేస్తుందని నమ్మకమైన వార్త)

కాపోతే ఆక్కడే, ఆయేలే, రారున సచ్చిపోయిందేవోడు

నిజంగా ఆడు బగమంతుడే అయితే, అమ్మ కడుపున వుట్టేడు గండా - మరి అమ్మకి రెయిలు పడిపోతే కాలా, సెయియా ఎందుకు పోతయి అమ్మోరొచ్చి కన్నెందుకు తీసేసుకుంటది బాబు అమ్మనెందు కొగ్గేస్తాడు ఇయ్యన్ని అనుకుంటే ఒకేక ఆడు బగమంతుడు కాదేమోననిపిస్తది

గుడిమీది దెవతలా, వర్షంలో తడిసిపోతూ చలిచలిగా ఆలోచిస్తున్నాడు పెద్దోడు డబ్బున్న వాళ్ళింట్లో మధ్యాహ్నం టిఫిన్ కు ఉల్లివకొడిలు వేసే మూకుడులో నలసలా మరిగే నూనెలా, వాడిగా, వేడిగా ఆలోచిస్తున్నాడు వాడు

"ఏమిటా వెదవా, అన్నం అక్కర్లేదా? డబ్బా పట్టు" ఓ ఇల్లాలి కేకతో ఇహలోకంలోకి వచ్చాడు పెద్దోడు

"తల్లీ, చెమించు తల్లీ," చెయ్యని తప్పుకు కూడా క్షమించమనడం ముష్టి ధర్మం మాత్రమే కాదు, అది వాళ్ళ జన్మహక్కు

ఓ డబ్బా నిండుగా పులుసూ ఆన్నం పెడం

పెద్దోడు గుండెలు తరుక్కుపోయేలా అమ్మా! అన్నాడు

ఏం ఎంత పెట్టినా సరిపోదు వెధవలకి దురాశాపాతకులు పులుసూ
అన్నం ధర్మవల్ల సంపాదించిన పుణ్యం అంతా కేస్పిలయ్యేలా తిట్టింది ఆమె

“అదికా తల్లీ!

‘మరేమిటి?

కొంచం టీ నీల్లొయ్యి తల్లీ

టీ నీళ్ళా - ఏం ఓవల్లీను వదూ!

ఎంత మాట తల్లీ మా యమ్మకి పది రోజుల్నుంచి జొరం నెగడంలేదు
దగ్గితే నోటంట నెత్తురు కారుది నాలోజులికి ముందు ఓ దరమదాత పదిపైసలిస్తే టీ
బిట్టుకెళ్ళినా - మళ్ళీ ఈయాలవరకూ పచ్చినీరై నా తాగనేడు అందుకని

పెద్దోడికి నిజంగా ఏడుపొచ్చింది

జుట్టునుంచి నుదుటిమీదికి కారుతున్న నీళ్ళలో వాడి కన్నీళ్ళు కలిసిపోయాయి
వర్షంలో తడుస్తూ చంటివాణ్ణి చంకనెత్తుకుని వర్షం నీరు పడకుండా
అన్నం వున్న డబ్బాని గోనెలో దాచుకుంటూ ఆ పసవెధవ తల్లికోసం పడే
ఆవేదన ఆమె స్త్రీ హృదయాన్ని కదిపవేసింది

అడేమిట్రా దగ్గితే నొరంట రక్తం వస్తే అది క్షయ చాలా స్రమాదం
అది అంటువ్యాధి ధర్మానుపత్రికి తీసకెళ్ళకపోయావా అంది

తీసకెల్లానమ్మగోరూ గేటు దగ్గరున్నోడు లోనకెల్లడానికి పావలా యమ్మ
న్నాడు పావళా వుంటే ఆసుపటాల్కి ఎందుకెడతాం రాజాలాటి డాబ్బరైట్టి
అమ్మకు మందు తెచ్చివోణ్ణి బాబూ డబ్బునేడు లోనకొగ్గే - సచ్చి నీ కడుపున
పుడితా అని కాలటటుకున్నా - ఆడు నీ ముష్టినా కొడకా నా కడుపున కడతావా
అని గెంపేసేడు నాకో మంచి ఆలోనెరొచ్చింది ఎలాగేనా లోనకెళ్ళి డాబ్బునాబు
కాళ్ళమీనడితే ఆ వాబు దయబెడతాడని - ఎందుకనంటే నేను దొంగతనంగా
సూసిన ఓ సనేమాలో డాబ్బునాబు లేరోళ్ళంటే పేమే యిచ్చేసిండు అల్లండుకని
పిట్టగోడ గెంతి లోనకి లగెత్తబోయా - గేటు దగ్గరున్నోడు నూన ఆగు దొంగ
నాయాలా అని పక్కనున్న పొతకలాటి నల్ల కంకరాయి యిరిండు అని కుడి
కాలి మడమ చూపించాడు

రెండంగుళాల గాయం భయంకరంగా ఎర్రగా నెత్తుకోడుతూ వుంది

ఆ ఇల్లాలు ఆ భయంకరమైన గాయాన్ని దాని వెనుకనున్న అంతకంటే
భయంకరమైన నిజాన్ని భరించలేక మధ్యాహ్నానికి ప్లాస్సులో పోసుకున్న టీ
డబ్బాలో పోసి ఓ పదిహేను పైసల చిల్లరిచ్చి వాళ్ళబ్బాయిని చిరిగిపోయిన రెండు

చొక్కాలిచ్చింది

పెద్దోడికి గుండెల్లోంచి ఎదో బాధ దొల్చుకొచ్చింది

గుడిలోని దేవి ప్రాణంతో వచ్చి అడిగిన వరాలిచ్చినప్పటి అనుభూతి అది—

రెండు డబ్బాలతో చంకన మూడేళ్ళ చంటివెధవతో నెత్తిన తడిగోనెతో చంకలో రెండు పొడిగుడ్డలతో ఎలా వంగాడో ఎలా ఆ ఇల్లాలి పాదాలు కళ్ళకద్దు కున్నాడో ఆమెకే అర్ధకాలేదు ఆమె రెప్ప వాల్చకుండా పెద్దోడు కనుమరుగయ్యే వరకూ చూసా భారం నిట్టూర్చింది వర్షంలో తడుస్తూనే—

నువ్ గెంజి కాయక్కర్నేదే పులుసూ వొణ్ణం తెచ్చా నీకు టీసీల్లట్టు కొచ్చినా—తాగే— అదేజే వాళ్ళు సల్లంగున్నాది తొరం తగ్గిపోనాదా; —అవుతే ఓ ముద్ద తినే

డబ్బాలోంచి వో ముద్దతీస నోట్లో పెట్టాడు ఆ తల్లి పళ్ళువిడలేదు

చంటివెధవ ఇయ్యి ఇయ్యి అయిన్నాడు

మూతినిండా పులుసూ వొణ్ణం మెతుగులు అలాగే వుండిపోనాయి అమ్మూని లేవతే లేవలేదు

వాడికి భయం వేసింది

పక్కగుడిసె పుల్లిమామ్మని ఎల్చాడు—ఆమె వచ్చింది—చూసింది

వారే—పీయమ్మ సచ్చిపోయిందిరా అంది

చంటివెధవ రెండు చేతులా పులుసూ అన్నం తొక్కుతున్నాడు వొంటినిండా పోసుకుంటూ—

మీ యమ్మ సచ్చిపోయింది ఎడకు అంది పుల్లిమామ్మ

నేనిజుంగా యేష్టం నేదు అని వాడు అమ్మ దగ్గరికి వెళ్ళి మూతిమీద వున్న మెతుకులు ఆ ధర్మతల్లి ఇచ్చిన చొక్కాతో తుడిచాడు

అమ్మ మొకం నవ్వి నట్టనిలించింది

నిజంగానే అమ్మ నవ్వింది

వాడు చంపివాణ్ణెత్తుకుని అమ్మ కాళ్ళకి మొక్కి వాలే అమ్మూ మేం ఎ యిదికెళ్ళినా లడుక్కోగానే అందరూ వొణ్ణాలు పెట్టేలా ఆశీరదించే అని

సందోడి రెండు నేతులు దగ్గరగా యెట్టి అమ్మకి దండవెట్టింది బయటికి వచ్చేసేడు పెద్దోడు—చంకన చంటాడితో—

జోగ్గతి

ఈశ్వర అల్లా తేరేనాం సబ్కో సన్మతి దే భగవాన్
 దూరంగా పుల్లిగాడి గుడిసెలోంచి రాగం వినిపిస్తోంది ఆకలితో బాధతో
 శిలువ మీది క్రీస్తునీ—
 బోధివృక్షం కింది బుద్ధుణ్ణీ—తడిసిన వర్షం—
 గుడిసె కంఠల్లోంచి జారి పెద్దోడి తల్లిని తడుపుతోంది
 వర్షం కురుస్తూనే వుంది—
 ముక్కోటి దేవతలూ అష్టదిక్పాలకులూ త్రిమూర్తులూ దేవేంద్రుడూ—
 ఆకాశంలో నక్షత్రాలుగా సెటిలైపోయిన సప్తఋషులూ—
 ఆంధ్రదేశంలోని అనాధుల్ని చూసే నేడిస్ట్రక్ గా ఆనందబాషాపులు కురిపించి

నటు—

కురుస్తోంది వర్షం
 బోరుగా !!
 హాయిగా !

ఆంగ్లేయబోధిని

సన్నలు పెద్దలు ఆ గ్లము రానివారు మా ఆంగ్లేయబోధిని సహాయంతో
 40 దినములలో ఆంగ్లము నేర్చుకొనవచ్చును వెం రూ 10/-

తమిళ-తెలుగు స్వబోధిని

తమిళభాష రానివారు మా తమిళ తెలుగు స్వబోధిని సహాయంతో 35 దినము
 లలో తమిళం నేర్చుకొనవచ్చును వెం రూ 3/-

హిందీ-తెలుగు స్వబోధిని

హిందీ భాషను అతి సులభముగా అందరు 30 దినములలో హిందీ తెల్ల
 వ్యవహారికంగా అతి త్వరలో నేర్చుకొనవచ్చును వెం రూ 4/-

పై వాటికి పోస్టేజి అదనము

తాలసరస్వతి బుక్ డిపో (ఫోన్ 29868) మద్రాసు 600 001